

predsednik Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec v Prvem predsedstvu

Življenje učenca

Pred tridesetimi leti je v Gani neka mlada študentka po imenu Doe prvič stopila v kapelo SPD. Prijateljica jo je povabila, naj gre z njo, Doe pa je bila radovedna, kakšna je Cerkev.

Tamkajšnji ljudje so bili tako prijazni in topli, da si ni mogla pomagati, da se ne bi vprašala: »Kakšna cerkev je to?«

Doe je bila tako navdušena, da se je odločila, da bo o Cerkvi in njenih ljudeh, ki jih je navdajala tolikšna radost, izvedela več. Toda brž ko je s tem začela, so ji dobronamerna družina in prijatelji začeli nasprotovati na vsakem koraku. O Cerkvi so govorili grozne stvari in storili vse, kar so lahko, da bi jo od nje odvrnili.

Toda Doe je prejela pričevanje.

Verovala je in ljubila evangelij, ki ji je življenje navdajal z radostjo. In tako je stopila v vode krsta.

Zatem se je poglobila v preučevanje in molitev. Postila se je in v življenju iskala vpliv Svetega Duha. Zaradi tega sta Doejino pričevanje in vera rasli in se poglobljali. Naposled se je odločila, da bo za Gospoda služila redni misijon.

Po vrnitvi z misijona se je videvala in poročila z bivšim misijonarjem - prav tistim, ki jo je leta prej krstil - kasneje pa sta se pečatila v južnoafriškem templju Johannesburg.

Minilo je veliko let, odkar je Doe Kaku prvič izkusila radost evangelija Jezusa Kristusa. V tem času življenje zanjo ni bilo vedno lahko. Prestala je svoj delež srčnih bolečin in obupa, vključno z izgubo dveh otrok - globoka žalost teh izkušenj ji še vedno močno bremeni dušo.

Toda z možem Anthonyjem se trudita, da bi bila blizu drug drugemu in ljubljenu nebeškemu Očetu, ki ga imata srčno rada.

Sestra Kaku je nedavno, trideset let potem, ko je stopila v vode krsta, končala še en redni misijon - tokrat skupaj z možem, ki je bil predsednik misijona v Nigeriji.

Tisti, ki sestro Kaku poznajo, pravijo, da je nekaj posebnega. Žari. Težko bi z njo preživeli čas, ne da bi se sami počutili srečnejši.

Njeno pričevanje je nedvomno: »Vem, da me Odrešenik vidi kot svojo hčer in prijateljico (gl. Moz 5:7; Etr 3:14),« pravi. Jaz pa se učim in tako zelo trudim, da bi tudi bila njegova prijateljica - ne le s tem, kar rečem, ampak tudi s tem, kar delam.«

Smo učenci

Zgodba sestre Kaku je podobna tisti številnih drugih. Želela je poznati resnico, plačala je ceno, da je pridobila duhovno luč, pokazala je ljubezen do Boga in soljudi, hkrati pa doživljala težave in žalost.

Vendar je ne glede na nasprotovanje, ne glede na žalost, šla v veri naprej. In je, kar je prav tako pomembno, ohranila radost. Našla je način, ne le za prestajanje življenjskih težav, ampak tudi za uspevanje navkljub tem.

Njena zgodba je podobna vaši in moji.

V življenju redko vse teče gladko ali brez preizkušenj.

Vsi imamo srčne bolečine, razočaranja in žalosti.

Nemara se celo počutimo obupane in včasih preobremenjene.

Toda tisti, ki živijo življenje učenca - ki ostanejo zvesti in si še naprej prizadevajo v veri; ki zaupajo Bogu in spolnjujejo njegove zapovedi;¹ ki evangelij živijo dan za dnem, uro za uro; ki krščansko služijo tistim okrog sebe, s posamičnimi dobrimi dejanji - so tisti, čigar majhna dejanja pogosto naredijo veliko spremembo.

Tisti, ki so malce bolj prijazni, malce bolj odpuščajoči in za kanček bolj usmiljeni, so tisti usmiljeni, ki bodo usmiljenje prejeli.² Tisti, ki s posamičnimi skrbnimi in ljubečimi dejanji delajo ta svet boljši in ki se trudijo živeti blagoslovljeno, izpolnjujoče in mirno življenje učenca Jezusa Kristusa, so tisti, ki bodo naposled našli radost.

Vedeli bodo, da je »Božja ljubezen, ki se vsepovsod razliva v srca človeških otrok /. . ./, [da] jo od vsega najbolj želijo /. . ./ in v njej se duša najbolj radosti.«³

OPOMBE

1. Gl. Moz 4:6.
2. Gl. Mt 5:7.
3. 1 Ne 11:22–23.

NAUK SPOROČILA

Predsednik Uchtdorf nas uči, da je pot učenca težka, da pa so tisti, ki živijo »mirno življenje učenca Jezusa Kristusa, tisti, ki bodo naposled našli radost«. Prav kakor predsednik Uchtdorf pove zgodbo o Doe, da bi pokazal, kako lahko pravi Kristusov učenec najde mir in radost navkljub življenjskim preizkušnjam, lahko razmislite, da bi povedali zgodbo iz svojega življenja o tem, zakaj ste se odločili, da boste sledili Kristusu, in kako vas je okreplil. Ko vas vodi Duh, lahko z osebnimi zgodbami okrepite tiste, ki jih učite.

MLADINA

Radost učenca Jezusa Kristusa

Ali ste kdaj imeli slab dan? Kaj ste storili, da ste se razvedrili? Predsednik Uchtdorf ve, da »imamo vsi srčne težave, razočaranja, žalosti. Nemara se celo počutimo obupane in včasih preobremenjene«.

Njegova rešitev je, da živimo to, kar imenuje »življenje učenca«: »ostanemo zvesti in gremo v veri naprej«. Ko gremo v veri naprej, lahko zaupamo Bogu, spolnjujemo njegove zapovedi in služimo drugim - ter ob vsem tem čutimo radost! Predsednik Uchtdorf je rekel: »Tisti, ki živijo življenje učenca /. . ./, so tisti, čigar majhna dejanja pogosto naredijo veliko spremembo.«

Razmislite, da bi naredili seznam, kako lahko živite življenje učenca. Na primer, napišete lahko zamisel za služenje, kot je »Staršu pomagaj pripraviti večerjo«, ali pa zamisel za spolnjevanje zapovedi »Moli, da bi bil potrpežljivejši s sorojenci«. Ko se boste naslednjic počutili razočarane ali nemočne, vzemite ta list, izberite zamisel in jo preizkusite.

OTROCI

Srečni in žalostni časi

Nekateri dnevi nikakor niso zapolnjeni s srečnimi trenutki. In to je v redu. Jezus vam jih lahko pomaga prebroditi.

Narišite mrk obraz. Kako vam Jezus lahko pomaga, ko ste žalostni? Zdaj narišite nasmejan obraz. Kako vam Jezus lahko pomaga do sreče?

vera družina pomoč

Živeti posvečeno življenje

To gradivo preučite v duhu molitve in iščite navdih, da boste vedele, o čem govoriti. Kako bo razumevanje namena Društva za pomoč Božje hčere pripravilo za blagoslove večnega življenja?

»Posvetiti pomeni oddeliti oziroma posvetiti nekaj, kar je sveto, zavezano svetim namenom,« je rekel starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov. »Pravi uspeh v tem življenju je v posvetitvi našega življenja - torej našega časa in odločitev - Božjim namenom.«¹

Starešina Neal A. Maxwell (1926–2004) iz zbora dvanajstih apostolov je rekel: »Navadno o posvetitvi razmišljamo le tako, da se, ko smo k temu božansko vodeni, odrečemo svojim materialnim dobrinam. Končna posvetitev pa je, da se posvetimo Bogu.«²

Ko se posvetimo Božjim namenom, bomo poglobili vero v Jezusa Kristusa in njegovo odkupno daritev. Ko živimo posvečeno življenje, lahko zaradi teh dejanj postanemo sveti.

Carole M. Stephens, prva svetovalka v predsedstvu Društva za pomoč, je rekla: »Starešina Robert D. Hales je učil: 'Ko sklepamo in spolnujemo zaveze, prihajamo iz sveta in v Božje kraljestvo.'

Spremenjene smo. Izgledamo drugačne in ravnamo drugače. Stvari, ki jih poslušamo in beremo in rečemo, so drugačne, in naša oblačila so drugačna, ker postanemo Božje hčere, k njemu zavezane z zavezo.«³

Posvetitev je zaveza, ki jo Bog sklene »z Izraelovo hišo, po tistih dneh, govori Gospod: Svojo postavbo bom dal v njihovo notranjost in v njih srce jo bom zapisal. Jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo« (Jer 31:33). Živeti posvečeno življenje je v ubranosti z Božjim načrtom za nas.

Dodatni odlomki iz svetih spisov

1 Tes 1:3; NaZ 105:5;
reliefsociety.lds.org

OPOMBE

1. D. Todd Christofferson, Premišljevanja o posvečenem življenju, 180. jesenska generalna konferenca, okt. 2010, 16-19.
2. Neal A. Maxwell, Consecrate Thy Performance, *Liahona*, jul. 2002, 39.
3. Carole M. Stephens, Pozorno se zavejmo svojih dolžnosti, 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2012.

Premislite naslednje

Kako nam to, da svoje življenje posvetimo Gospodu, pomaga, da postanemo bolj kot on?